

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 31.1.2012
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**kteřou se mění směrnice 2000/60/ES a 2008/105/ES, pokud jde o prioritní látky v oblasti
vodní politiky**

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh Komise se týká revize seznamu prioritních látek v oblasti vodní politiky, tj. chemických látek uvedených v příloze X rámcové směrnice o vodě (RSV) 2000/60/ES¹, které byly identifikovány mezi látkami představujícími na úrovni EU významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím. Rámcová směrnice o vodě v čl. 16 odst. 4 požaduje, aby Komise přezkoumala seznam prioritních látek alespoň jednou za čtyři roky; článek 8 směrnice o normách environmentální kvality (SNEK) 2008/105/ES², v níž jsou stanoveny normy environmentální kvality (NEK)³ pro prioritní látky, požaduje, aby v roce 2011 předložila Komise výsledky svého prvního přezkumu Evropskému parlamentu a Radě. V rámci přezkumu musí Komise mimo jiné posoudit, zda mají být do seznamu prioritních látek případně zařazeny látky z přílohy III uvedené směrnice. Je také požadováno, aby se navrhly nové prioritní látky a podle potřeby stanovily NEK pro povrchové vody, sediment nebo biotu⁴ a přezkoumaly NEK a status stávajících prioritních látek.

• Obecné souvislosti

Rámcová směrnice o vodě potvrzuje existenci značných vlivů na vodní prostředí, včetně vlivů způsobených znečištěním chemickými látkami, a nutnost trvale udržitelného hospodaření s vodou. Environmentální cíle, které směrnice stanoví, zahrnují dosažení dobrého chemického a ekologického stavu povrchových a podzemních vod a zabránění zhoršování jejich stavu. Směrnice je prováděna na úrovni oblastí povodí. Členské státy byly povinny přijmout do roku 2009 plány povodí, mimo jiné na základě analýz vlivů a dopadů a výsledků monitorování, a programy opatření pro každou oblast povodí.

Pro dosažení dobrého chemického stavu musí vodní útvary splňovat NEK stanovené pro prioritní látky a pro dalších 8 znečišťujících látek, které jsou již na úrovni EU regulovány. Stávajících 33 prioritních látek zahrnuje řadu chemických látek z průmyslových zdrojů, přípravků na ochranu rostlin a kovů/sloučenin kovů. Některé prioritní látky jsou označeny jako prioritní nebezpečné látky z důvodu jejich perzistence, bioakumulace a/nebo toxicity nebo z důvodu obdobných obav, což znamená, že vlastnosti těchto látek odpovídají

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:CS:NOT>

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:CS:NOT>

³ NEK je definována jako „koncentrace určité znečišťující látky nebo skupiny látek ve vodě, sedimentech nebo živých organizmech, která nemá být z důvodu ochrany lidského zdraví a životního prostředí překročena“ (čl. 2 odst. 35 rámcové směrnice o vodě)

⁴ Živé organismy odkazují na nějaké skupiny živých vodních organismů, které mohou být analyzovány a používány jako indikátory znečištění, jako jsou ryby, mušle, bezobratlí atd.

vlastnostem látek vzbuzujících mimořádné obavy podle nařízení REACH⁵. Členské státy jsou povinny sledovat prioritní látky v povrchových vodách a hlásit překročení NEK. Rámcová směrnice o vodě vyžaduje přijetí opatření pro kontrolu vypouštění, emisí a úniků prioritních látek a prioritních nebezpečných látek do vodního prostředí – postupné snižování v případě prioritních látek, zastavení nebo postupné odstranění v případě prioritních nebezpečných látek.

Cíle dobrého ekologického stavu vyžadují, aby pro chemické látky označované jako látky vzbuzující obavy na místní úrovni / v oblasti povodí / na vnitrostátní úrovni, ale které na úrovni EU nejsou označovány jako prioritní látky, byly stanoveny normy na vnitrostátní úrovni. Tyto chemické látky se označují jako specifické znečišťující látky povodí.

Na pracovní úrovni se na revizi seznamu prioritních látek pracuje od roku 2007, kdy byl proveden průzkum priorit při určování možných nových prioritních látek, dále navazoval proces určení NEK pro tyto látky a přezkum NEK a stavu existujících prioritních látek. Očekává se, že nově navrhované látky a změny existujícího seznamu látek by měly být zohledněny v roce 2015 v aktualizovaných plánech povodí a programech opatření.

V průběhu přezkumu seznamu prioritních látek byla identifikována možná zlepšení ve fungování směrnice o normách environmentální kvality a mechanismus pro lepší určování dalších prioritních látek v budoucích přezkumech.

- **Platná ustanovení v oblasti návrhu**

- Směrnice 2000/60/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky
- Směrnice 2008/105/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice 2000/60/ES Evropského parlamentu a Rady
- Směrnice Komise 2009/90/ES ze dne 31. července 2009, kterou se podle směrnice 2000/60/ES Evropského parlamentu a Rady stanoví technické specifikace chemické analýzy a monitorování stavu vod

- **Slučitelnost s jinými politikami**

V šestém akčním programu pro životní prostředí jsou opatření pro prioritní látky identifikována jako klíčová činnost (viz čl. 7 odst. 2 písm. e) rozhodnutí Evropského

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:CS:NOT>

parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES⁶). Návrh je v souladu s příslušnými politikami a klíčovými právními předpisy, jako:

- Politika v oblasti chemických látek: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky , o zřízení Evropské agentury pro chemické látky
- Politika v oblasti přípravků na ochranu rostlin: nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů
- Politika v oblasti biocidů: směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh
- Politika v oblasti léčiv: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků
- Politiky v oblasti průmyslových emisí: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích
- Politika nakládání s odpady: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (přepřacování), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ)
- Politiky v oblasti perzistentních organických polutantů (POP): nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách
- Politiky na ochranu mořského prostředí: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace a využití výsledků odborných konzultací**

⁶ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí (Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:EN:PDF>

Technické práce na přezkumu, tj. zejména stanovení priorit a stanovení NEK, řídilo v letech 2008–2010 generální ředitelství pro životní prostředí spolu se Společným výzkumným střediskem (JRC) a prováděla je řada odborníků. Mezi ně patřili členové pracovní skupiny E (PS E) pro chemické aspekty v rámci společné prováděcí strategie (CIS)⁷ rámcové směrnice o vodě, a to zejména dvě podskupiny PS E, a poradenská agentura INERIS (s příspěvím Mezinárodního úřadu pro vodu). Členy PS E a jejich dvou podskupin jsou zástupci generálních ředitelství Komise (ENV, ENTR a SANCO), členských států a zainteresovaných organizací, včetně řady evropských průmyslových svazů (AESGP, AISE, Business Europe, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA -COGECOA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, EUREAU, EURELECTRIC, Eurofer Eurometaux, EUROMINES), nevládních organizací (EEB, Greenpeace, WWF) a mezivládních organizací (OSPAR).

Pracovní skupina E významně přispěla k přezkumu podporou sběru dat (včetně monitorování a údajů o nebezpečnosti), stanovením priorit pro identifikaci nových látek a aktualizací technických pokynů ke stanovení a odvození NEK. Pomáhala také při přezkumu stávajících prioritních látek a NEK. Dvěma podskupinami PS E, které realizovaly značnou část práce, byly odborná podskupina pro technické pokyny k NEK a podskupina pro přezkum prioritních látek, jimž oběma předsedali společně odborníci z JRC a ze Spojeného království. Pracovní skupina pro zúčastněné subjekty z oblasti průmyslu (PS E) zapojila do diskusí v podskupinách členské podniky, jichž se proces nejvíce týká, vesměs zastoupené technickými odborníky, a to zejména v době, kdy se proces výběru blížil do závěrečné fáze a byly stanoveny NEK.

Návrhy NEK byly předloženy k vyjádření Vědeckému výboru pro zdravotní a environmentální rizika (SCHER)⁸.

Ve svém stanovisku k dokumentaci NEK týkající se niklu výbor SCHER poznamenal, že konečnou podobu NEK by mohly ovlivnit hloubkové analýzy, včetně nezávislých statistických analýz některých údajů vyššího řádu. Na takové analýze se sice začalo pracovat, rozdílnost názorů mezi odborníky však vedla k tomu, že v návrhu byly hodnoty RP-NEK (vnitrozemské vody) pro nikl stanoveny na 4 µg/l a nikoli na 2 µg/l, a to do té doby, než bude znám výsledek dalších konzultací s výborem SCHER ohledně závěrů analýzy.

• **Posouzení dopadů**

S blížícím se ukončením technických prací v roce 2010 započaly práce na posouzení dopadů, a to zahájením studie dopadů, kterou zpracovávala konzultační společnost Entec⁹. Konzultant vypracoval zprávy o dopadech jednotlivých látek s ohledem na závěry technických prací¹⁰, které z velké části čerpaly z průvodní zprávy o posouzení dopadů.

Řídící skupina pro posouzení dopadů podpořila přípravy posouzení dopadů, a to za účasti těchto útvarů Komise: generální sekretariát (GS), AGRI, ENTR, JRC, MARE, REGIO, RTD a SANCO.

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm

⁸ SCHER je jedním z vědeckých výborů, jenž Komisi poskytuje nezávislé poradenství. Skládá se ze 17 vědců. Více informací na:

http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm

⁹ Smlouva č. 070307/2009/547548/SER/D1

¹⁰ V případě existujících látek, které jsou předmětem přezkumu, byly některé podpůrné informace pro studii připraveny v průběhu druhé konzultace WRC (s příspěvím Milieu).

Za účelem zpracování zprávy o posouzení dopadů proběhla konzultace s PS E a s dalšími subjekty, které nejsou zastoupeny v PS.

Výbor pro posouzení dopadů projednal Zprávu o posouzení dopadů na svém zasedání dne 22. června 2011. Přípomínky byly řešeny v průvodní zprávě o posouzení dopadů.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Právní základ**

Právním základem návrhu je čl. 192 odst. 1 Smlouvy .

- **Zásady subsidiarity a proporcionality**

Znečištění vod má velmi významný přeshraniční rozměr. Šedesát procent území EU leží ve společných povodích. Z tohoto důvodu a také proto, že mnoho znečišťujících látek se používá v celé EU, je třeba pro tyto látky na úrovni EU stanovit harmonizované NEK, pokud je zjištěno významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím. Kromě účinnější ochrany setím zajistí i rovnější podmínky, než kdyby NEK stanovilo jen několik členských států nebo kdyby se vnitrostátní NEK mezi sebou značně lišily.

Tento návrh se omezuje na určení prioritních látek a na stanovení NEK na úrovni EU. Nejsou navržena žádná další opatření na úrovni EU kromě těch, která již existují. Specifická a dodatečná opatření k omezování znečišťování jsou ponechána členským státům, které mohou zvolit nejefektivnější způsob, jak dosáhnout cílů s ohledem na místní podmínky.

- **Volba nástroje**

Navržený nástroj: směrnice, kterou se mění rámcová směrnice o vodě 2000/60/ES a směrnice o normách environmentální kvality 2008/105/ES.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Žádné rozpočtové důsledky se nepředpokládají.

5. DALŠÍ INFORMACE

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

Návrh mění směrnici o normách environmentální kvality (SNEK) a rámcovou směrnici o vodě (RSV), v níž došlo pouze ke změnám v příloze X.

Článek 1 nahrazuje přílohu X rámcové směrnice o vodě textem uvedeným v příloze I této směrnice. Aktualizovaná příloha X obsahuje nově navržené prioritní látky a identifikuje dvě stávající prioritní látky jako prioritní nebezpečné látky. Příloha je zjednodušena tím, že obsahuje některé z informací, které byly dříve v tabulce v poznámkách pod čarou.

Článek 2 tohoto návrhu mění následující ustanovení SNEK:

Článek 2 je změněn a zavádí definici pojmu „matrice“, kterou se rozumí environmentální složka, obvykle voda, sedimenty nebo biota (ryby, pokud není uvedeno jinak), na kterou se vztahují NEK a v níž se sledují koncentrace prioritních látek a prioritních nebezpečných látek.

Článek 3 se mění tak, aby byl v souladu s novou strukturou části A přílohy I (zejména zahrnutím norem pro biotu do přílohy), a aby změnil povinnosti členských států pokud jde o výběr sledované matrice. Na základě charakteristických vlastností je pro každou látku stanovena výchozí matrice. Zachovává se stávající možnost, aby si členské státy zvolily alternativní matici, ale nyní je podmíněna splněním minimálních pracovních kritérií pro analytické metody podle čl. 4 směrnice Komise 2009/90/ES¹¹. Pro zjednodušení podávání zpráv jsou navíc oznamovací povinnosti stanovené v článku 3 SNEK zahrnuty do zpráv o plánech povodí podávaných podle článku 15 rámcové směrnice. Mandát projednávání ve výborech ke změně odstavce 3 části B přílohy I je v souladu s novými přenesenými pravomocemi.

Ustanovení čl. 4 odst. 4 a čl. 5 odst. 6 se zrušují, aby se tento akt uvedl do souladu s novou prováděcí pravomocí ve Smlouvě. Takové pravomoci nejsou vhodné pro přijímání technických pokynů, neboť se nejedná o právně závazné dokumenty.

Článek 8 je aktualizován.

Vkládá se nový článek 8a, který se zabývá zvláštními ustanoveními pro látky, které jsou široce rozšířené a vykazují perzistentní, bioakumulativní a toxické vlastnosti.

Vkládá se nový článek 8b, který stanoví vytvoření prioritního seznamu pro cílený sběr monitorovaných údajů, které budou potřebné pro budoucí revizi seznamu prioritních látek.

Článek 9 se mění tak, aby byl uveden do souladu s novým nařízením (EU) č. 182/2011¹² o prováděcích pravomocích Komise, a zavádí nový článek 10 o výkonu přenesené pravomoci.

Část A přílohy I se nahrazuje přílohou II této směrnice, která zavádí nově navrhované prioritní látky, mění NEK pro některé stávající prioritní látky¹³ a zavádí sloupec pro normy pro biotu. Tento sloupec obsahuje tři normy pro biotu, které již byly stanoveny v článku č. 3 odst. 2 písm. a) SNEK, a také normy pro biotu pro některé další existující prioritní látky a některé nové prioritní látky. Výpis norem pro biotu v příloze I SNEK zjednodušuje jejich výklad a zlepšuje přehlednost.

Odst. 2 části B přílohy I SNEK je pozměněn tak, aby vhodným způsobem odkazoval na prováděcí pravomoci podle čl. 9.

¹¹ Směrnice Komise 2009/90/ES ze dne 31. července 2009, kterou se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES stanoví technické specifikace chemické analýzy a monitorování stavu vod (Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 36) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:CS:PDF>

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13). <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:CS:PDF>

¹³ Změny ovlivňují následující existující látky: číslo 2 (anthracen), 5 (bromované difenylethery), 15 (fluoranthen), 20 (olovo a jeho sloučeniny), 22 (naftalen), 23 (nikl a jeho sloučeniny) a 28 (polyaromatické uhlovodíky).

Příloha II SNEK je zastaralá a zrušuje se.

Příloha III SNEK propojená se současným článkem 8 je nyní zastaralá a zrušuje se.

Článek 3 tohoto návrhu stanoví povinnosti, pokud jde o provedení do vnitrostátních právních předpisů a oznámení Komisi o vnitrostátních právních předpisech.

Článek 4 odkazuje na vstup v platnost.

Článek 5 stanoví, že směrnice je určena členskými státy.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kteřou se mění směrnice 2000/60/ES a 2008/105/ES, pokud jde o prioritní látky v oblasti vodní politiky

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 192 odst.1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předání návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁴,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Znečišťování povrchových vod chemickými látkami představuje ohrožení vodního prostředí účinky, jako jsou například akutní a chronická toxicita pro vodní organizmy, akumulace v ekosystému a úbytek stanovišť a biologické rozmanitosti, jakož i ohrožení lidského zdraví. Přednostně je třeba zjistit příčiny znečištění a řešit problematiku emisí přímo u zdroje, a to ekonomicky i environmentálně nejúčinnějším způsobem.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky¹⁶, stanoví strategii zabráňující znečišťování vod. Tato strategie zahrnuje určení prioritních látek mezi těmi, které na úrovni Unie představují významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím. Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2455/2001/ES ze dne 20. listopadu 2001, kterým se zavádí seznam prioritních látek v oblasti vodní politiky¹⁷, stanoví první seznam 33 látek nebo skupin látek, které byly stanoveny jako

¹⁴ Úř. věst. C , , s. .

¹⁵ Úř. věst. C , , s. .

¹⁶ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

¹⁷ Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1.

prioritní látky na úrovni Unie a které jsou v současnosti zahrnuty v příloze X směrnice 2000/60/ES.

- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky¹⁸ stanoví normy environmentální kvality (NEK) pro 33 prioritních látek uvedených v rozhodnutí č. 2455/001/ES a 8 dalších znečišťujících látek, které jsou již na úrovni Evropské unie regulovány, v souladu s ustanoveními a cíli směrnice č. 2000/60/ES.
- (4) Komise provedla přezkum seznamu prioritních látek podle čl. 16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES a článku 8 směrnice č. 2008/105/ES a dospěla k závěru, že je třeba změnit seznam prioritních látek stanovením nových látek pro prioritní opatření na úrovni Unie, stanovit pro ně NEK, v závislosti na vědeckém pokroku aktualizovat NEK pro některé stávající látky a u některých stávajících i nových prioritních látek stanovit NEK pro biotu.
- (5) Přezkum seznamu prioritních látek byl podložen rozsáhlými konzultacemi s odborníky z útvarů Komise, členských států, zúčastněných stran a Vědeckého výboru pro zdravotní a environmentální rizika (SCHER).
- (6) Od přijetí směrnice 2000/60/ES bylo přijato mnoho právních aktů Unie, které zavádí v souladu s čl. 16 této směrnice opatření pro kontrolu emisí pro jednotlivé prioritní látky. Mnoho opatření na ochranu životního prostředí navíc spadá do působnosti jiných stávajících právních předpisů Unie. Proto by měla být dána přednost provádění a revizi stávajících nástrojů před zaváděním nových kontrolních opatření. Zařazením látky do přílohy X směrnice 2000/60/ES není dotčeno uplatňování ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS¹⁹.
- (7) Od okamžiku, kdy byly odvozeny NEK pro 33 prioritních látek uvedených v příloze X směrnice 2000/60/ES byla uzavřena řada hodnocení rizik podle nařízení Rady (EHS) č. 793/93 ze dne 23. března 1993 o hodnocení a kontrole rizik existujících látek²⁰, později nahrazených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, kterou se mění směrnice 1999/45/ES a ruší nařízení Rady (EHS) č. 793/93 a nařízení Komise (ES) č. 1488/94 a zároveň směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES²¹. S cílem zajistit odpovídající úroveň ochrany a aktualizovat NEK na základě nejnovějších vědeckých a technických poznatků, pokud jde o rizika pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím, je třeba revidovat NEK pro některé ze stávajících látek.
- (8) Byly určeny další látky, které představují významné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím na úrovni EU, pro tyto látky byly stanoveny priority pomocí postupů uvedených v čl. 16 odst.2 směrnice 2000/60/ES a musí být zařazeny do

¹⁸ Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84.

¹⁹ Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.

²⁰ Úř. věst. L 84, 5.4.1993, s. 1.

²¹ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

seznamu prioritních látek. Pro stanovení NEK u těchto látek byly vzaty v úvahu nejnovější dostupné vědecké a technické informace.

- (9) Odvození NEK pro prioritní nebezpečné látky obvykle zahrnuje vyšší úroveň nejistoty, než je tomu v případě prioritních látek, ale NEK přesto stanoví referenční hodnotu k posouzení souladu s cílem dobrého chemického stavu povrchových vod, jak je definován v čl. 2 odst. 24 a bodů (ii) a (iii) čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2000/60/ES. V zájmu zajištění odpovídající úrovně ochrany životního prostředí a lidského zdraví je však konečným cílem zastavit nebo postupně odstranit emise, vypouštění a úniky prioritních nebezpečných látek, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 písm. a) bodu (iv) směrnice 2000/60/ES.
- (10) V posledních letech výrazně přibýlo vědeckých poznatků o výskytu a účincích látek ve vodě. Víme více o tom, ve které složce vodního prostředí (vodě, sedimentu a biotě, dále jen "matrici") je pravděpodobné, že se látka objeví, a tedy kde bude její koncentrace s největší pravděpodobností měřitelná. Některé značně hydrofobní látky se hromadí v živých organismech a ve vodě se stanovují obtížně, a to i za použití nejmodernějších analytických technik. Pro takové látky by měly být stanoveny NEK v biotě. Aby se však využilo monitorovací strategie členských států a aby bylo možné ji přizpůsobit místním podmínkám, měly by členské státy mít možnost použít pro monitoring alternativní matrice (voda, sedimenty nebo biota) za předpokladu, že úroveň ochrany, kterou poskytuje NEK a monitorovací systém, je stejná, jako ta, kterou poskytují NEK a matrice stanovené v této směrnici.
- (11) Směrnice Komise 2009/90/ES ze dne 31. července 2009, kterou se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES stanoví technické specifikace chemické analýzy a monitorování stavu vod²², zavádí minimální pracovní kritéria pro metody analýzy používané při monitorování stavu vod. Tato kritéria zajišťují smysluplné a relevantní informace z monitorování tím, že vyžadují použití analytických metod, které jsou dostatečně citlivé, aby zajistily, že jakékoli překročení NEK lze spolehlivě zjistit a změřit. Členské státy by měly mít možnost využít jiných monitorovacích matic než těch uvedených v této směrnici pouze v případě, že analytická metoda splňuje minimální pracovní kritéria podle čl. 4 směrnice 2009/90/ES pro příslušné NEK a matrice, nebo je podstatně účinnější, než metoda používaná pro NEK a matrice uvedená v této směrnici.
- (12) Perzistentní, bioakumulativní a toxické látky (PBT) a další látky, které se chovají jako PBT, můžeme desítky let nacházet ve vodním prostředí v množstvích, která představují významné riziko, a to i v případě, že byla učiněna rozsáhlá opatření ke snížení nebo odstranění emisí. Některé látky PBT jsou také schopné dálkového přenosu a jsou v životním prostředí široce rozšířené. Řada těchto látek patří mezi stávající a navrhované prioritní nebezpečné látky a vzhledem ke své dlouhodobé přítomnosti vyžadují některé z nich zvláštní pozornost, pokud jde o jejich vliv na znázorňování chemického stavu podle směrnice 2000/60/ES a pokud jde o požadavky na monitorování.
- (13) Pokud jde o znázorňování chemického stavu podle směrnice 2000/60/ES přílohy V oddílu 1.4.3, měly by mít členské státy možnost prezentovat odděleně vliv látek na

²² Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 36.

chemický stav tak, aby i přes přítomnost široce rozšířených PBT bylo zjevné zlepšení kvality vody co se týče jiných látek. Povinné mapy zahrnující všechny látky mohou být navíc doplněny o další dvě mapy, z nichž jedna by znázorňovala látky, které se chovají jako všudypřítomné PBT, a druhá ostatní látky.

- (14) Monitorování by mělo být přizpůsobeno prostorovému a časovému rozsahu očekávaných rozdílů v koncentracích. Vzhledem k širokému výskytu a předpokládané dlouhé době přetrvávání v prostředí látek, které se chovají jako všudypřítomné PBT, by členské státy měly mít možnost snížit počet monitorovacích míst a/nebo frekvenci monitorování těchto látek, pokud je k dispozici statisticky solidní soubor monitorovaných informací.
- (15) Zvláštní přístup k látkám, které se chovají jako všudypřítomné PBT, nezbujuje Evropskou unii nebo členské státy povinnosti přijímat opatření ke snížení nebo odstranění emisí, vypouštění a úniků těchto látek nad rámec těch, která již byla přijata, a to i na mezinárodní úrovni, aby bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 4 odst.1 písm. (a) směrnice 2000/60/ES.
- (16) Pro vyhodnocení rizik, na základě kterých se vyberou nové prioritní látky, je zapotřebí vysoká kvalita údajů z monitorování a údaje o ekotoxikologických účincích látek. Údaje z monitorování získané od členských států se sice v posledních letech výrazně zlepšily, avšak nejsou vždy vhodné pro daný účel, pokud jde o jejich kvalitu a pokrytí Unie. Údaje z monitorování chybí zejména u mnoha nových znečišťujících látek, jež lze definovat jako znečišťující látky, které nejsou na úrovni Unie v současné době zahrnuty do běžných programů monitorování, ale které by mohly představovat značné riziko vyžadující regulaci těchto látek vzhledem k jejich možným (eko)toxikologickým účinkům, dopadům na zdraví a k jejich koncentracím v prostředí (vodním prostředí).
- (17) Je zapotřebí zavést nový mechanismus, který by Komisi poskytoval cílené, vysoce kvalitní informace z monitorování o koncentracích látek ve vodním prostředí a byl by zaměřen na nově se objevující znečišťující látky a látky, u nichž nejsou dostupné údaje z monitorování dostatečně kvalitní pro vyhodnocení rizik. Nový mechanismus by měl usnadnit shromažďování těchto informací v povodích celé Unie. V zájmu udržení nákladů na monitorování na přiměřené úrovni by se měl mechanismus zaměřit na omezený počet látek, které jsou dočasně zařazeny na seznam sledovaných látek, a na omezený počet monitorovacích míst, ale zároveň by měl poskytovat reprezentativní údaje, které jsou vhodné pro proces stanovení prioritních látek na úrovni EU. Tento seznam by měl být dynamický, aby reagoval na nové informace o možných rizicích, které představují nové znečišťující látky, a aby se zabránilo monitorování látek po dobu delší, než je nezbytně nutné.
- (18) Aby se zjednodušilo a zefektivnilo povinné podávání zpráv členskými státy a zvýšil se soulad s ostatními souvisejícími prvky vodního hospodářství, měly by být oznamovací povinnosti podle čl. 3 směrnice 2008/105/ES sloučeny s povinností podávat souhrnné zprávy podle čl. 15 směrnice 2000/60/ES.
- (19) Přijetím tohoto návrhu a předložením zprávy Evropskému parlamentu a Radě Komise dokončila první přezkoumání seznamu prioritních látek, jak to vyžaduje čl. 8 směrnice 2008/105/ES. Je zahrnut přezkoumání látek v příloze III uvedené směrnice, z nichž některé byly určeny pro stanovení priorit. V současné době neexistuje dostatek důkazů pro

zahrnutí jiných látek mezi prioritní látky. Možnost, že mohou být k dispozici nové informace týkající se těchto látek, znamená, že nejsou vyloučeny z budoucího přezkumu, jak je tomu i u jiných látek, které jsou zkoumány, ale nejsou ve stávajícím přezkumu zařazeny mezi prioritní látky. Příloha III směrnice 2008/105/ES je tedy zastaralá a měla by být zrušena. Článek 8 této směrnice by měl být odpovídajícím způsobem změněn, a to i pokud jde o termíny podávání zpráv Evropskému parlamentu a Radě.

- (20) Aby bylo možné včas reagovat na příslušný technický a vědecký pokrok v oblasti působnosti této směrnice, měla by být pravomoc přijímat akty v souladu s čl. 290 Smlouvy o fungování Evropské unie přenesena na Komisi, pokud jde o aktualizaci metod provádění norem environmentální kvality stanovených ve směrnici.
- (21) S cílem zlepšit informační základnu pro budoucí určování prioritních látek, zejména pokud jde o nově se objevující znečišťující látky, by měla být pravomoc přijímat akty v souladu s čl. 290 Smlouvy o fungování Evropské unie přenesena na Komisi, pokud jde o vypracování seznamu látek, které je nutné sledovat. Je zvláště důležité, aby Komise prováděla příslušné konzultace v rámci přípravných prací, a to i na úrovni odborníků.
- (22) Komise by při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány souběžně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (23) Pro zajištění jednotných podmínek pro provádění této směrnice, monitorovacích metod používaných pro sledování látek na seznamu a formátů zpráv o monitorovaných údajích a informacích podávaných Komisi by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí²³.
- (24) Jelikož cílů této směrnice, totiž dosažení dobrého chemického stavu povrchových vod stanovením NEK pro prioritní látky a některé další znečišťující látky, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a z důvodu zachování stejné úrovně ochrany povrchových vod v celé Unii, jich tedy může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v čl. 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (25) Směrnice 2000/60/ES a směrnice 2008/105/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

²³ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha X směrnice 2000/60/ES se nahrazuje textem uvedeným v příloze I této směrnice.

Článek 2

Směrnice 2008/105/ES se mění takto:

1. Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice 2000/60/ES a v článku 2 směrnice 2009/90/ES.

Dále se použije tato definice:

„Maticí“ se rozumí složka vodního prostředí, jako je voda, sedimenty a biota.“

2. Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

1. Členské státy v souladu s článkem 1 této směrnice a s článkem 4 směrnice 2000/60/ES použijí pro útvary povrchových vod NEK stanovené v části A přílohy I této směrnice. .

Členské státy použijí NEK pro útvary povrchových vod podle požadavků stanovených v části B přílohy I. [*Poznámka: tento odstavec se nemění*]

2. Pro látky uvedené pod čísly 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 a 44 v části A přílohy I použijí členské státy NEK pro biotu stanovené v části A přílohy I. Pro ostatní látky použijí členské státy NEK pro vodu stanovené v části A přílohy I.

3. Členské státy se mohou rozhodnout používat NEK pro jiné matrice, než jsou uvedeny v odstavci 2.

Členské státy, které této možnosti využijí , použijí příslušné NEK stanovené v části A přílohy I, nebo pokud nejsou v příslušné matici zahrnuty žádné NEK, zavedou takovou NEK, která zajistí přinejmenším stejnou úroveň ochrany, jakou stanoví NEK v uvedené příloze.

Členské státy mohou tuto možnost použít pouze v případě, že analytická metoda používaná pro zvolené matrice splňuje minimální pracovní kritéria stanovená v čl. 4 směrnice Komise 2009/90/ES (*) nebo, pokud tato kritéria nesplňuje pro žádnou matici, je výrazně účinnější než metoda, která se používá pro matrice uvedené v odstavci 2.

4. Látky, pro které se používá NEK pro sedimenty a/nebo biotu, sledují členské státy v příslušné matici nejméně jednou ročně, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval.

5. Členské státy zahrnou do aktualizovaných plánů povodí zpracovaných v souladu s čl. 13 odst. 7 směrnice 2000/60/ES :

(a) tabulku mezních hodnot kvantifikace použitých analytických metod a informace o účinnosti těchto metod s ohledem na kritéria stanovená v čl. 4 směrnice Komise 2009/90/ES;

(b) pro látky, u nichž byla použita možnost uvedená v odstavci 3:

(i) důvody a východiska jejího použití;

(ii) případně stanovené alternativní NEK, důkazy o tom, že zajistí přinejmenším stejnou ochranu, včetně údajů a metodiky použité k jejich odvození, a kategorie povrchových vod, pro něž se uplatní;

(iii) pro srovnání s informacemi uvedenými v odst. 5 bodě a) tohoto článku mezní hodnoty kvantifikace metod analýzy pro matici nebo matrice uvedené v části A přílohy I této směrnice, včetně informací o účinnosti těchto metod s ohledem na kritéria stanovená v čl. 4 směrnice Komise 2009/90/ES;

(c) zdůvodnění četnosti sledování uplatňovaného v souladu s odst. 4, pokud jsou monitorovací intervaly delší než 1 rok.

6. Členské státy na základě monitorování stavu vod prováděného v souladu s článkem 8 směrnice 2000/60/ES zajistí analýzu dlouhodobých trendů koncentrací prioritních látek uvedených na seznamu v části A přílohy I, které se mohou kumulovat v sedimentu nebo biotě, přičemž zejména zohlední látky označené čísly 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 a 30, 34, 35, 36, 37, 43, 44. V souladu s článkem 4 směrnice 2000/60/ES přijmou opatření, jejichž cílem je zajistit, aby se tyto koncentrace v sedimentu nebo příslušné biotě výrazně nezvyšovaly. *[Poznámka: Změna zahrnuje pouze přidání odkazů na nové prioritní látky (30 až 44)]*

Členské státy určí četnost monitorování v sedimentu nebo v biotě tak, aby byl zajištěn dostatek údajů pro spolehlivou analýzu dlouhodobých trendů. Monitorování by mělo v zásadě probíhat každé tři roky, nelze-li na základě technických znalostí a odborného úsudku odůvodnit jiný interval. *[Poznámka: tento odstavec se nemění]*

7. Komise přezkoumá technický a vědecký pokrok, včetně závěru hodnocení rizik podle čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2000/60/ES a informací týkajících se registrace látek zpřístupněných veřejnosti podle článku 119 nařízení (ES) č. 1907/2006, a v případě nutnosti navrhne revizi NEK stanovených v části A přílohy I postupem podle článku 294 Smlouvy v souladu s časovým rozvrhem stanoveným v čl. 16 odst. 4 směrnice 2000/60/ES. *[Poznámka: tento odstavec se nemění]*

8. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, jenž se týká změny bodu 3 části B přílohy I této směrnice.

(*) Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 36.“

3. Čl. 4 odst. 4 a čl. 5 odst. 6 se ruší.

4. Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Přezkum přílohy X směrnice 2000/60/ES

Komise sdělí výsledky pravidelného přezkumu přílohy X směrnice 2000/60/ES podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice Evropskému parlamentu a Radě. Zprávu případně doplní příslušnými návrhy, zejména návrhy na identifikaci nových prioritních látek nebo prioritních nebezpečných látek nebo na identifikaci některých prioritních látek jako prioritních nebezpečných látek a podle potřeby stanoví odpovídající NEK povrchových vod, sedimentu či bioty.“

5. Vkládá se článek 8a, který zní:

„Článek 8a

Zvláštní ustanovení pro látky, které se chovají jako široce rozšířené perzistentní, bioakumulativní a toxické látky

Látky označené čísly 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 a 44 v části A přílohy I této směrnice mohou členské státy:

(a) uvést odděleně od ostatních látek v informaci o chemickém stavu v plánech povodí vytvořených v souladu s čl. 13 směrnice 2000/60/ES, aniž jsou dotčeny požadavky přílohy V oddílu 1.4.3 uvedené směrnice pokud jde o znázornění celkového chemického stavu a/nebo

(b) monitorovat méně intenzivně, než stanoví požadavky pro monitorování prioritních látek podle čl. 3 odst. 4 této směrnice a přílohy V směrnice 2000/60/ES, a to za předpokladu, že je takové monitorování reprezentativní a o přítomnosti uvedených látek ve vodním prostředí již existuje statisticky významný referenční základ, zahrnující alespoň jeden šestiletý cyklus plánování v povodí.

První odstavce se použije, aniž by byly dotčeny cíle a povinnosti stanovené v čl. 4 odst.1 písm. a), čl. 11 odst. 3 písm. k) a čl. 16 odst. 6 směrnice 2000/60/ES.“

6. Vkládá se článek 8b, který zní:

„Článek 8b

Seznam sledovaných látek

1. Komise vypracuje seznam sledovaných látek, o nichž se shromažďují údaje v rámci celé Unie za účelem vytvoření budoucího seznamu prioritních látek v souladu s čl. 16 odst. 2 směrnice 2000/60/ES.

Seznam sledovaných látek obsahuje vždy maximálně 25 látek nebo skupin látek a uvede pro každou látku matici pro monitorování. Vyberou se takové látky, které podle dostupných informací mohou představovat na úrovni Evropské unie značné riziko pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím. Komise vezme při výběru látek na seznam sledovaných látek v úvahu všechny dostupné informace, včetně informací z výzkumných projektů, charakterizace a monitorovacích programů členských států podle článků 5 a 8 směrnice 2000/60/ES a informací o objemu výroby, způsobu používání, koncentracích v životním prostředí a dopadech na životní prostředí, včetně informací shromážděných v souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES, 2001/82/ES* a 2001/83/ES**, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 a (ES) č. 1107/2009***.

2. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 10 o vypracování seznamu sledovaných látek uvedeném v odstavci 1 tohoto článku.
3. Komise vypracuje první seznam sledovaných látek podle odstavce 1 do [...] ²⁴.
4. Členské státy monitorují každou látku ze seznamu sledovaných látek na vybraných reprezentativních monitorovacích stanicích po dobu alespoň 12 měsíců započatou během 3 měsíců od zařazení látky na seznam sledovaných látek.

Každý členský stát vybere alespoň jednu stanicí na zeměpisnou oblast o rozloze v průměru 15 000 km², minimálně jednu na každý členský stát.

Při volbě reprezentativní stanice, četnosti monitorování a časového plánu pro každou látku zohlední členské státy způsoby použití této látky. Četnost monitorování nesmí být menší než jednou za rok.

5. Členské státy podají Komisi zprávu o výsledcích monitorování prováděného podle odstavce 4 do 18 měsíců ode dne zařazení látky na seznam sledovaných látek, a pak každých 12 měsíců, dokud je látka v seznamu vedena. Zpráva zahrnuje informace o reprezentativnosti stanice a strategii monitorování.
6. Komise může přijmout prováděcí předpisy, kterými stanoví technické specifikace pro sledování látek zařazených na seznam a technické formáty zpráv o výsledcích monitorování a souvisejících informacích podávaných Komisi. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s přezkumným řízením podle čl. 9 odst.2.

* Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.

** Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67.

*** Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.“

7. Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

²⁴ 12 měsíců od přijetí této směrnice.

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený podle čl. 21 odst. 1 směrnice 2000/60/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011. (*)

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.“

8. Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 8 a čl. 8b odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od [...] ²⁵.

3. Evropský parlament nebo Rada může kdykoli přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 8 a čl. 8b odst. 2 zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Toto rozhodnutí nabývá účinnosti prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu datu v něm uvedeném. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 8 a čl. 8b odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament a Rada nevysloví ve lhůtě dvou měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

9. V příloze I se část A nahrazuje textem uvedeným v příloze II této směrnice.

10. V příloze I se bod 2 části B nahrazuje tímto:

„2. Sloupce 6 a 7 tabulky: U každého daného útvaru povrchových vod použití NPK–NEK znamená, že naměřená koncentrace v každém reprezentativním monitorovacím místě ve vodním útvaru nepřekračuje dotýčnou normu.

V souladu s oddílem 1.3.4 přílohy V směrnice 2000/60/ES však mohou členské státy zavést statistické metody, jako je například výpočet percentilu, aby tak zajistily přijatelnou míru správnosti a přesnosti pro stanovení souladu s NPK–NEK. Pokud tak učiní, řídí se tyto statistické metody prováděcími pravidly stanovenými přezkumným postupem podle čl. 9 odst. 2 této směrnice.“

²⁵ Dne vstupu této směrnice v platnost.

11. Přílohy II a III se zrušují.

Článek 3

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [...] ²⁶. Členské státy neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 31.1.2012.

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

²⁶ 12 měsíců od přijetí této směrnice.

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA X SEZNAM PRIORITYNÍCH LÁTEK V OBLASTI VODNÍ POLITIKY

Číslo	Číslo CAS ¹	Číslo EU ²	Název prioritní látky ³	Identifikována jako prioritní nebezpečná látka
(1)	15972-60-8	240-110-8	alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	anthracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	benzen	
(5)	nepoužije se	nepoužije se	bromovaný difenylether	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	kadmium a jeho sloučeniny	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	chloralkany, C ₁₀₋₁₃	X

Číslo	Číslo CAS ¹	Číslo EU ²	Název prioritní látky ³	Identifikována jako prioritní nebezpečná látka
(8)	470-90-6	207-432-0	chlorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	chlorpyrifos (chlorpyrifos-ethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2- dichlorethan	
(11)	75-09-2	200-838-9	dichlormethan	
(12)	117-81-7	204-211-0	<i>bis</i> (2-ethylhexyl)ftalát (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranthen ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	hexachlorbenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	hexachlorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-168-9	hexachlorcyklohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	olovo a jeho sloučeniny	

Číslo	Číslo CAS ¹	Číslo EU ²	Název prioritní látky ³	Identifikována jako prioritní nebezpečná látka
(21)	7439-97-6	231-106-7	rtuť a její sloučeniny	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-4	nikl a jeho sloučeniny	
(24)	nepoužije se/nerelevantní	nepoužije se	nonylfenoly	X ⁶
(25)	nepoužije se	nepoužije se	oktylfenol ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	pentachlorbenzen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	pentachlorfenol	
(28)	nepoužije se	nepoužije se	polyaromatické uhlovodíky (PAU) ⁸	X

Číslo	Číslo CAS ¹	Číslo EU ²	Název prioritní látky ³	Identifikována jako prioritní nebezpečná látka
(29)	122-34-9	204-535-2	simazin	
(30)	nepoužije se	nepoužije se	tributylcín a jeho sloučeniny	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	trichlorbenzeny	
(32)	67-66-3	200-663-8	trichlormethan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluralin	X
(34)	115-32-2	204-082-0	dikofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	kyselina perfluoroktansulfonová a její deriváty (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	nepoužije se	chinoxyfen	X
(37)	nepoužije se	nepoužije se	dioxiny a PCB s dioxinovým efektem	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	aclonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	cybutryn	
(41)	52315-07-8	257-842-9	cypermethrin ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	dichlorvos	
(43)	nepoužije se	nepoužije se	hexabromcyklododekan (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	heptachlor a heptachlorepoxid	X
(45)	886-50-0	212-950-5	terbutryn	
(46)	57-63-6	200-342-2	17 α -ethinylestradiol ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17 β -estradiol ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	diklofenak ¹³	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

² Číslo EU: Evropský seznam existujících obchodovaných chemických látek (EINECS) nebo Evropský seznam oznámených chemických látek (ELINCS).

³ V případech, kdy byly vybrány skupiny látek, jsou, pokud to není přímo zmíněno, uvedeni jednotliví typičtí zástupci v rámci stanovení norem environmentální kvality.

⁴ Pouze tetra-, penta-, hexa- a heptabromdifenylether (čísla CAS 93703-48-1, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3, v pořadí).

⁵ Fluoranthen je na seznamu jako ukazatel dalších, nebezpečnějších polyaromatických uhlovodíků.

⁶ Nonylfenol (čísla CAS 25154-52-3, EU 246-672-0), včetně izomeru 4-nonylfenolu (čísla CAS 104-40-5, 203-199-4 EU) a rozvětveného 4-nonylfenolu (čísla CAS 84852-15-3, EU 284-325-5).

⁷ Oktylfenol (čísla CAS 1806-26-4, EU 217-302-5), včetně izomeru 4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)fenolu (čísla CAS 140-66-9, 205-426-2 EU)

⁸ Včetně benzo(a)pyrenu (čísla CAS 50-32-8, EU 200-028-5), benzo(b)fluoranthenu (čísla CAS 205-99-2, EU 205-911-9), benzo(g,h,i)perylenu (čísla CAS 191-24-2, 205-883-8 EU), benzo(k)fluoranthenu (čísla CAS 207-08-9, EU 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyrenu (čísla CAS 193-39-5, 205-893-2 EU) a bez anthracenu, fluoranthenu a naftalenu, které jsou uvedeny samostatně.

⁹ Včetně tributylcínu (kationtu tributylcínu) (číslo CAS 36643-28-4).

¹⁰ Toto zahrnuje následující sloučeniny:

7 polychlorovaných dibenzo-*p*-dioxinů (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (číslo CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (číslo CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (číslo CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (číslo CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (číslo CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (číslo CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (číslo CAS 3268-87-9)

10 polychlorovaných dibenzofuranů (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (ČÍSLO CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (číslo CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (číslo CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (číslo CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (číslo CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (číslo CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (číslo CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (číslo CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (číslo CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (číslo CAS 39001-02-0)

12 polychlorovaných bifenyľů s dioxinovým efektem (DL-PCB): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, číslo CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, číslo CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, číslo CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, číslo CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, číslo CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, číslo CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, číslo CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, číslo CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, číslo CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, číslo CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, číslo CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, číslo CAS 39635-31-9).

- ¹¹ To zahrnuje osm izomerů přispívajících k číslu CAS 52315-07-8, a proto také číslo CAS 67375-30-8 (α -cypermethrin).
- ¹² To zahrnuje 1,3,5,7,9,11-hexabromcyklododekan (číslo CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10 - hexabromcyklododekan (číslo CAS 3194-55-6), α -hexabromcyklododekan (číslo CAS 134237-50-6), β -hexabromcyklododekan (číslo CAS 134237-51-7) a γ -hexabromcyklododekan (číslo CAS 134237-52-8).
- ¹³ Tyto látky jsou zahrnuty do přílohy X, aniž by bylo dotčeno nařízení (ES) 726/2004, směrnice 2001/83/ES a směrnice 2001/82/ES.“

PŘÍLOHA II

„ČÁST A: NORMY ENVIRONMENTÁLNÍ KVALITY (NEK)

RP: roční průměr.

NPK: nejvyšší přípustná koncentrace.

Jednotka: [μg/l] pro sloupce (4) až (7)

[μg/kg čerstvá hmotnost] pro sloupec (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ¹	RP-NEK ² Vnitrozemské povrchové vody ³	RP-NEK ² Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁴ Vnitrozemské povrchové vody ³	NPK-NEK ⁴ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ¹²
(1)	alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	anthracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	benzen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	bromovaný difenylether ⁵	32534-81-9	4,9.10 ⁻⁸	2,4.10 ⁻⁹	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ¹	RP-NEK ² Vnitrozemské povrchové vody ³	RP-NEK ² Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁴ Vnitrozemské povrchové vody ³	NPK-NEK ⁴ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ¹²
(6)	kadmium a jeho sloučeniny (v závislosti na třídách tvrdosti vody) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (třída 1) 0,08 (třída 2) 0,09 (třída 3) 0,15 (třída 4) 0,25 (třída 5)	0,2	≤ 0,45 (třída 1) 0,45 (třída 2) 0,6 (třída 3) 0,9 (třída 4) 1,5 (třída 5)	≤ 0,45 (třída 1) 0,45 (třída 2) 0,6 (třída 3) 0,9 (třída 4) 1,5 (třída 5)	
(6a)	tetrachlormethan ⁷	56-23-5	12	12	nepoužije se	nepoužije se	
(7)	chloralkany C ₁₀₋₁₃ ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	chlorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	chlorpyrifos (chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ¹	RP-NEK ² Vnitrozemské povrchové vody ³	RP-NEK ² Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁴ Vnitrozemské povrchové vody ³	NPK-NEK ⁴ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ¹²
(9a)	cyklodienové pesticidy: aldrin ⁷ dieldrin ⁷ endrin ⁷ isodrin ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	nepoužije se	nepoužije se	
(9b)	DDT celkem ^{7,9}	nepoužije se	0,025	0,025	nepoužije se	nepoužije se	
	<i>para-para</i> -DDT ⁷	50-29-3	0,01	0,01	nepoužije se	nepoužije se	
(10)	1,2-dichlorethan	107-06-2	10	10	nepoužije se	nepoužije se	
(11)	dichlormethan	75-09-2	20	20	nepoužije se	nepoužije se	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ¹	RP-NEK ² Vnitrozemské povrchové vody ³	RP-NEK ² Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁴ Vnitrozemské povrchové vody ³	NPK-NEK ⁴ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ¹²
(12)	<i>bis</i> (2-ethylhexyl)ftalát (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nepoužije se	nepoužije se	
(13)	diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	fluoranthen	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	hexachlorbenzen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	hexachlorbutadien	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	hexachlorcyklohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	olovo a jeho sloučeniny	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ¹	RP-NEK ² Vnitrozemské povrchové vody ³	RP-NEK ² Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁴ Vnitrozemské povrchové vody ³	NPK-NEK ⁴ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ¹²
(21)	rtuť a její sloučeniny	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	naftalen	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	nikl a jeho sloučeniny	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	nonylfenoly (4-nonylfenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	oktylfenoly (((4-(1,1',3,3'- tetramethylbut yl)-fenol)	140-66-9	0,1	0,01	nepoužije se	nepoužije se	
(26)	pentachlorben zen	608-93-5	0,007	0,0007	nepoužije se	nepoužije se	
(27)	pentachlorfeno l	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ¹	RP-NEK ² Vnitrozemské povrchové vody ³	RP-NEK ² Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁴ Vnitrozemské povrchové vody ³	NPK-NEK ⁴ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ¹²
(28)	polyaromatické uhlovodíky (PAU) ¹¹	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	nepoužije se	
	benzo(a)pyren	50-32-8	1,7.10 ⁻⁴	1,7.10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 pro ryby 5 pro korýše a hlavonožce 10 pro měkkýše
	benzo(b)fluoranthén	205-99-2			0,017	0,017	
	benzo(k)fluoranthén	207-08-9			0,017	0,017	
	benzo(g,h,i)perylen	191-24-2			8,2.10 ⁻³	8,2.10 ⁻⁴	
	indeno(1,2,3-cd)-pyren	193-39-5					
(29)	simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	tetrachloroethylen ⁷	127-18-4	10	10	nepoužije se	nepoužije se	
(29b)	trichloroethylen ⁷	79-01-6	10	10	nepoužije se	nepoužije se	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ¹	RP-NEK ² Vnitrozemské povrchové vody ³	RP-NEK ² Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁴ Vnitrozemské povrchové vody ³	NPK-NEK ⁴ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ¹²
(30)	tributylcín a jeho sloučeniny (kationt tributhylcín)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	trichlorbenzeny	12002-48-1	0,4	0,4	nepoužije se	nepoužije se	
(32)	trichlormethan	67-66-3	2,5	2,5	nepoužije se	nepoužije se	
(33)	trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nepoužije se	nepoužije se	
(34)	dikofol	115-32-2	1,3.10 ⁻³	3,2.10 ⁻⁵	nepoužije se ¹⁰	nepoužije se ¹⁰	33
(35)	perfluoroktansulfonová kyselina a její deriváty (PFOS)	1763-23-1	6,5.10 ⁻⁴	1,3.10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
(36)	chinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	dioxiny a PCB s dioxinovým efektem	Viz pozn.pod čarou 10 v příloze X směrnice 2000/60/ES					Součet PCDD +PCDF+PCB-DL 0,008 µg.kg ⁻¹ TEK ¹⁴
(38)	aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	cybutryn	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	cypermethrin	52315-07-8	8.10 ⁻⁵	8.10 ⁻⁶	6.10 ⁻⁴	6.10 ⁻⁵	
(42)	dichlorvos	62-73-7	6.10 ⁻⁴	6.10 ⁻⁵	7.10 ⁻⁴	7.10 ⁻⁵	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Č.	Název látky	Číslo CAS ¹	RP-NEK ² Vnitrozemské povrchové vody ³	RP-NEK ² Ostatní povrchové vody	NPK-NEK ⁴ Vnitrozemské povrchové vody ³	NPK-NEK ⁴ Ostatní povrchové vody	NEK Biota ¹²
(43)	hexabromcyklododekan (HBCDD)	Viz poznámka pod čarou 12 v příloze X směrnice 2000/60/ES	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	heptachlor a heptachlorepoxid	76-44-8 / 1024-57-3	$2 \cdot 10^{-7}$	$1 \cdot 10^{-8}$	$3 \cdot 10^{-4}$	$3 \cdot 10^{-5}$	$6,7 \cdot 10^{-3}$
(45)	terbutryn	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17 α -ethinylestradiol	57-63-6	$3,5 \cdot 10^{-5}$	$7 \cdot 10^{-6}$	nepoužije se	nepoužije se	
(47)	17 β -estradiol	50-28-2	$4 \cdot 10^{-4}$	$8 \cdot 10^{-5}$	nepoužije se	nepoužije se	
(48)	diklofenak	15307-79-6	0,1	0,01	nepoužije se ¹⁰	nepoužije se ¹⁰	

¹ CAS: Chemical Abstracts Service.

² Tato proměnná představuje NEK vyjádřenou roční průměrnou hodnotou (RP-NEK). Není-li uvedeno jinak, použije se na celkovou koncentraci všech izomerů.

³ Vnitrozemské povrchové vody zahrnují řeky a jezera a související umělé či silně ovlivněné vodní útvary.

⁴ Tento parametr představuje NEK vyjádřenou jako nejvyšší přípustnou koncentraci (NPK-NEK). Je-li NPK-NEK označena výrazem „nepoužije se“, pak se hodnoty RP-NEK považují za hodnoty, které v případě trvalých úniků chrání i proti krátkodobým maximům znečištění, neboť jsou výrazně nižší než hodnoty odvozené na základě akutní toxicity.

- 5 Pro skupinu prioritních látek bromovaných difenyletherů (č. 5) by měly být NEK porovnávány se součtem koncentrací kongeneru čísel 28, 47, 99, 100, 153 a 154.
- 6 Pro kadmium a jeho sloučeniny (č. 6) se hodnoty NEK liší podle tvrdosti vody, která je charakterizovaná pomocí pětistupňové škály tvrdosti: (třída 1: <40 mg CaCO₃/l, třída 2: 40 až <50 mg CaCO₃/l, třída 3: 50 až <100 mg CaCO₃/l, třída 4: 100 až <200 mg CaCO₃/l a třída 5: ≥200 mg CaCO₃/l).
- 7 Tato látka není látkou prioritní, nýbrž jednou z ostatních znečišťujících látek, pro něž jsou NEK shodné s těmi, jež byly stanoveny v právních předpisech používaných před 13. lednem 2009.
- 8 Pro tuto skupinu látek není k dispozici žádná směrná hodnota. Směrná hodnota (hodnoty) musí být stanovena (stanoveny) analytickou metodou.
- 9 DDT celkem je součtem izomerů 1,1,1-trichlor-2,2-bis(*p*-chlorofenyl)ethan (číslo CAS 50-29-3; číslo EU 200-024-3); 1,1,1-trichlor-2-(*o*-chlorfenyl)-2-(*p*-chlorfenyl)ethan (číslo CAS 789-02-6; číslo EU 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2-bis(*p*-chlorfenyl)ethylen (číslo CAS 72-55-9; číslo EU 200-784-6); a 1,1-dichlor-2,2-bis(*p*-chlorfenyl)ethan (číslo CAS 72-54-8; číslo EU 200-783-0).
- 10 Pro tyto látky není k dispozici dostatek informací pro stanovení NPK-NEK.
- 11 Pro polyaromatické uhlovodíky (PAU) (č. 28) jako skupinu prioritních látek vycházejí NEK pro biotu z toxicity benzo(a)pyrenu, který by měl být měřen jako marker pro ostatní PAU a jehož koncentrace by se měla porovnávat s NEK. Hodnota RP-NEK ve vodě je odpovídající hodnota.
- 12 Pokud není výslovně uvedeno jinak, NEK pro biotu se vztahují na ryby.
- 13 Tyto NEK odkazují na biologickou dostupnost koncentrace látek.
- 14 PCDD: polychlorované dibenzo-*p*-dioxiny, PCDF: polychlorované dibenzofurany, PCB-DL: polychlorované bifenyly s dioxinovým efektem, TEK: toxické ekvivalenty.